

Irena Křivánková - Těloha, 2.6.- 30.6. 2012, Zámek Nebílovy u Plzně

Výstava obrazů a kreseb Ireny Křivánkové Těloha je vstupenkou do světa křehké intimity i nečekaně expresivních a často až groteskních poloh života

Galerie zámek Nebílovy představuje dílčí retrospektivu malby a kresby Ireny Křivánkové nazvanou Těloha. Absolventka FAVU, ateliéru malby prof. Jiřího Načeradského, v prostorách zámku prezentuje výběr z tvorby z let 2000 - 2012. Výstava, jejímž kurátorem je Petr Lysáček, je členěna do čtyř tematických celků, prezentovaných názvy: Buldočci mají přednost, Butterfly, Seshora dolů a Inside out. Rozdílnost názvů se projevuje v tématech a pojetí malby, jimiž autorčina tvorba v daném období prošla; od expresivně laděných figurativních obrazů, soustředěných v cyklu Buldočci, po volné lyrizující abstrakce, které nalezneme v cyklu Inside out.

„Osobitý projev Ireny Křivánkové nám podává svědectví o tom, jak výrazné rozpětí v přednesu malby dokáže ve svých dílech zachytit - od divoké až groteskní malby, či ilustrace konkrétní situace z jejího života, přes figurální expresi, organickou florální dekoraci, až po lyrickou, čistě intuitivní abstrakci, která jako by se ani nepodobala ničemu z tohoto světa,“ říká kurátor výstavy Petr Lysáček.

Všestranná malířka Irena Křivánková tuto směsici výtvarných projevů ve vývoji tvorby vědomě spojuje používáním razantní barevnosti a uvolněného otevřeného přístupu k tématu. Výsledek této konstelace nezatěžuje pocitem vlastní nenahraditelnosti, která je výtvarným umělcům často na obtíž. „Proces malby je tak u Ireny Křivánkové permanentním pozitivním rituálem hledání a je jedno jestli zrovna Inside out, nebo Seshora dolů,“ dodává kurátor.

Náměty se často opírají o rozpoznatelné prvky intuice ženy s výrazně pozitivní myslí. Již samotný nejednoznačně jevící se název výstavy Těloha může evokovat mnohé; nabádat k myšlenkám o intimitě, emocionálnosti, nevyzpytatelném rozpoložení mysli a role tělesnosti v tomto procesu; na povrch se samozřejmě dere téma ženskosti, škály emocí, prožitých i potlačovaných, nejružnější konstelace situací a vztahů blízkých i těch které autorka zachycuje jen letmo. To vše na svých plátnech nechává ožívat v často pitoreskních příbězích o smyslu tvorby. Vše dotváří myšlenkou, že Těloha může být ta, která vytváří a současně vypuzuje.

Petr Lysáček